

❖ ג'ג'ה' ❖

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁה בָּא אֱלֹפֶרְעָה כִּי־אֲנִי הַכְּבָדָתִי אֶת־לִבְךָ וְאֶת־לִבְעֵבְדֵיכָו לְמַעַן שְׂתִּי אֶת־תְּבִתְּאֵלָה בְּקָרְבָּו: וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמַשֶּׁה עַל לְוֹת פְּרֻעָה אָרֵי אָנָּא יְהוָה וְיִתְּבֹא דַּעֲבֹדוּהָ בְּדָיל. לְשֹׁוֹאָה אֲתִי אֶלְין בִּינְיוֹן בְּ וְלְמַעַן תְּסִפְרָבְאָזְנֵי בְּנֵךְ וּבְזֵבְנֵךְ אֲתִי אֲשֶׁר הַתְּעַלְּלָתִי בְּמִצְרָיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שְׁמָתִי בָּם וְיַדְעָתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וּבְדָיל. דַּתְּשַׁתְּעִי קָרְם בְּרִד וּבְרִד. יְתִ נְסִין הַעֲבָדִית בְּמִצְרָיִם. וְיִתְּאֶתְתִּי דְּשִׁוְתִי בְּחֹן. וְתַּרְעֹעָן אָרֵי אָנָּא יְהוָה וְיִבָּא מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן אֱלֹפֶרְעָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיכָו בְּהָאָמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֲבָרִים יְהוָה עַד־מַתִּי מְאַנְתָּה לְעֵנֶת מִפְנֵי שְׁלֵיחָעַמִּי וַיַּעֲבֹדְנֵיכָו: וְעַל מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן לְוֹת פְּרֻעָה. וַיֹּאמְרוּ לְיָהָה בְּדָנו אָמֶר יְהוָה דִּי הַיּוֹדָא. עַד אַמְתִּי מִסְרֵיב אֶתְתִּי. לְאַתְּבָנְעָא מִן קָדְמֵי. שְׁלֵיחָעַמִּי וַיַּפְלֹחֵו קָדְמֵי ☆ דְּכִי אַסְמָמָאָן אֶתְתִּי לְשְׁלֵיחָעַמִּי הַנְּגֵנִי מִבְּאַמְתִּיר אַרְבָּה בְּגַבְלָה: אָרֵי. אָמִסְרֵיב אֶתְלְשֵׁחָא יְתִעְמֵי. הָאָנָא מִתִּי מִחרָּא. גּוֹבָא בְּתְּחוֹמָה: הַוְכֶּסֶת אֶת־עַזְןֵה הָאָרֶץ וְלֹא יוּכָל לְרָאָת אֶת־הָאָרֶץ וְאֶכְלָל | אֶת־יִתְר הַפְּלֵטָה הַגְּשָׁאָרָת לְכָם מִזְהָבָרְד וְאֶכְלָל אֶת־בְּלָה הָעָז הַצְּמָחָה לְכָם מִזְהָבָשָׁדָה: וַיַּחֲפִי יְתִעְמֵשָׁא דָאָרָעָא. וְלֹא יַפְולֵל לְמַחוּי יְתִעְמֵשָׁא. וַיַּכְלִיל יְתִעְמֵשָׁא בְּתִיד שָׁאָר שִׁיזְבָּתָא. דַּאֲשַׁתְּאָרָת לְכֹזֶן מִן בְּרִדָּא. וַיַּכְלִיל יְתִבְלָא. דַּאֲצָמָח לְכֹזֶן מִן חַקְלָאָו. וַיַּמְלַאֵו בְּתִיד וּבְתִּי, בְּלַעֲבָדִיךְ וּבְתִּי בְּלַמִּצְרָיִם אֲשֶׁר לְאָרָאוּ אַבְתָּיךְ וְאֶבְתָּיךְ מִזְמָה הַיּוֹתָם עַל־הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הָזֶה וַיַּפְנֵז וַיַּצָּא מִעַם פְּרֻעָה: וַיַּתְּמִלוֹן בְּתִיד. וּבְתִּי בְּלַעֲדָה וּבְתִּי בְּלַמִּצְרָיִם. דְּלֹא חֹזֶן אַבְתָּיךְ וְאֶבְתָּיךְ מִזְמָה. עַד יוֹמָא הַדִּין. וְאַתְּפָנֵי וַיַּנְפֵק מִלּוֹת פְּרֻעָה: וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְּרֻעָה אֲלֵיכָו עַד־מַתִּי יְהִיה זֶה לְנָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלֵיחָעַמִּי אֶת־הָאָנְשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַטְּרָם תִּדְעָכִי אַבְדָה מִצְרָיִם: וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְּרֻעָה לְיָהָה. עַד אַמְתִּי הַיּוֹם לְנָא לְתַקְלָא. שְׁלֵיחָעַמִּי תְּזִבְרָא. וַיַּפְלֹחֵו קָרְם יְהֹוָה הַזָּהָן. הַעַד כָּעָן לֹא יַדְעָתָא. אָרֵי אַבְדָת מִצְרָיִם; חַוִּישֵׁב אֶת־מִשֶּׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֱלֹפֶרְעָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיכֶם לְכָוּ עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהְלָכִים: וְאֶתְתִּבְנֵי. יְתִמְשֵׁה וְיִתְּהָרֵא לְנָנוּ וְיִזְקְנֵנוּ גַּלְדָּבְגָּנֵנוּ וּבְבָנָתֵנוּ פְּלָחוּ קָרְם יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶן. מִן וּמִן אַזְלָיִנְאָו וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה בְּנָעָרֵינוּ וּבְזָקָנֵינוּ גַּלְדָּבְגָּנֵנוּ וּבְבָנָתֵנוּ בְּצָאֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ גַּלְדָּבְגָּנֵנוּ חַג־יְהוָה לְנָנוּ וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה בְּעוֹלִימָנָא וּבְסָבָנָא נִזְיִיל. בְּבָנָנָא וּבְבָנָתָנָא. בְּעַנְנָא וּבְתוֹרָנָא נִזְיִיל. אָרֵי חַנְאָ קָרְם יְהֹוָה לְנָא. וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיכֶם יְהֹוָה כָּוּן יְהֹוָה עַמְּכָם כִּאֲשֶׁר אֲשֶׁלֶח אֶתְכָם וְאֶת־טְפָכָם רָאוּ כִּי רְעָה נִגְדָּפְנִיכָם:

ואמר להו, יהי בן (ס"א בענ) מימרא דיי בסערכו, כד אשלח יתכו וית טפלכו, חזו, ארי בישא דאתה סבירין למיעבר לית קביל אפיקון לאסתחראן, יא לא בגין לכו נא הגברים עבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתכם מאת פנוי פרעה: לא בן, איזילו בען גבריא ופלחו קדם כי.

ארי יטה אתון בען, ותריד יטהון, מון קדם פרעה: ס *

(שii) יב ויאמר יהוה אל משה נתה יך עלי הארץ מצרים בארכבה ויעל עלי הארץ מצרים ויאכל את כל-עשב הארץ את בל-אשר השair הברד: ואמר ע" למשה ארם יך, על ארעה מצרים וית גובא, ויסק על ארעה מצרים. ויכול ית כל עשבה דארעה. ית, כל דاشאר ברדא, יג וית משה את מטהו עלי הארץ מצרים ויהוה נהג רוח-קדים בארכז כל-היום ההויא וכל-הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארץ: וארם משה יט חוטריה על ארעה מצרים. ווי. דבר רוח קהומא בארעא. כל יומא ההויא וכל ליליא. צפרא הויה רוח קהומא, גטלו ית גובא; יד ויעל הארץ מצרים וניח בכל גבול מצרים בבד מאי לפנוי לא-היה בן ארבה במהו ואחריו לא יהיה-בז: וסליק גובא. על כל ארעה מצרים. ושרא, בכל תחום מצרים. תקיי לחדר. קדמזה, לא הויה בן גובא דכוטיה. ובתרזה לא יהי בז ט ויבס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל-עשב הארץ ואת כל-פרי העץ אשר הוציא הברד ולא-נותר כל-ירק בעץ ובעשב השדה בכל-ארץ מצרים: וחטא. ית עין שמשא כל ארעה וחשות ארעה. ואכל ית כל עשבה הארץ. וית כל פרי אילנא. דASHAR ברדא. ולא אשთאר כל יורך באילנא, ובשבא דחקלא בכל ארעה מצרים; טז וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ואוחי פרעה. למקרי למשה ולאהרן. ואמר. חבית. קדם י" אלהכון ולכזון י" עתה שא נא חטאתי אה הפעם והעתירו לייהוה אלהיכם וישראל מעלי רק את המרות ההזה: וכען. שבק בען לחובי ברם זמנה הדא. וצלו קדם י" אלהכון. ויעדי מני. לחוד ית מותא הדיז: יז וייצא מעם פרעה ויעתר אל יהוז: ונפק מלות פרעה, וצלי קדם י"ו ויהפז יהוה רוח-דים חזק מאי וישא את הארץ ויתקעזה ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ויהפז רוח מערבא תקיי לחדר. גטלו ית גובא. ורמיה ליפה דסופה. לא אשთאר גובא חד, בכל תחום מצרים; כ ויחזק יהוה אל-לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ותקיף י" ית לבא פרעה. ולא

שלח ית בני ישראל: פ

ב' כא ויאמר יהוה אל-משה נטה יך על-השמי ויהי חשך על-ארץ מצרים יימש חשך: ואמר יי למשה. ארים יך על צית שמיא. ויהי חשוכא על ארעה מצרים. בתר הדיע קבל ליליאן כב ויבט משה את-יך על-השמי ויהי חשך-אפללה בבל-ארץ מצרים שלשת ימים: וארים משה. ית ידיה על צית שמיא. והוה חשוך קבל. בכל ארעה מצרים תלתא יומין כה לא-רא איש את-אותו ולא-קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל-בני ישראל היה אור במושבותם: לא חזו גבר ית אחיה. ולא קמו. אנש מתחותה תלתא יומין. וכל בני ישראל.

זהה נהירא במוותבניהם

(שלישי) כד ויקרא פרעה אל-משה ויאמר לך עבדך את-יהוה רק צאניכם ובקרכם יצג גם טפכם לך עמקם: וקרא פרעה למשה. ואמר איזילו פלח קדם יי. לחוד. עבון ותוריכון שבוקן. אף טפלכו יייל עמקו: כה ויאמר משה גם אתה תתנו בידנו זבחים ועלת העשינו ליהוה אלהינו: ואמר משה. אף אתה. תתנו בידנא נכסת קודשין וועלז. ונעביר קדם יי אלהנאנו כי גם-מקינו לך עמננו לא תשייר פרסה כי ממנו נkeh לעבד את-יהוה אלהינו ואנחנו לא-גידע מה-נעבד את-יהוה עד-בננו שמה: וארבערנא יייל עמנא. לא נשאר מניה מדעם. ארי מגיה אנחנו נסבין. למפלח קדם יי אלהנא. ואנחנו לית אנחנו ידען. מא נפלח קדם יי. עד מיתנה לתרפונ: כי ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא אבה לשחתם: ותקיף יי ית לבא דפרעה. ולא אבא לשחתותה: כה ויאמר-לו פרעה לך מעלי השמר לך אל-תפס ראות פנוי בביום ראותך פנוי תמות: ואמר ליה פרעה איזיל מעלי. אסתמר לך. לא תוסיף למחיי אפי. ארי. ביום. דתחוifi תמות: כת ויאמר משה קנו דברת לא-אסף עוד ראות פניך: ואמר משה יאות מלילתא. לא אוסיף עוד למחיי אפה:

יא ויאמר יהוה אל-משה עוד נגע אחד אביה על-פרעה ועל-מצרים אחריך בן ישלח אתכם מזה בשלחו כליה גרש יגרש אתכם מזה: ואמר יי למשה. עוד מכתש חד איתי על פרעה ועל מצראי. בתר בן. ישלח יתכו מפה. בשלחותה. גמרא. תרכא. יתריך יתכו מפה בדבר-נא באזני העם וישאלו איש | מאות רעהו ואשה מאות רעותה כל-יכסף וכלי זהב: מליל בעו קדם עמא. וישאלו. גבר מן חבירה. ואתתא מן חברתה. מנין דכסף ומניין דדבון. ויתנו יהוה את-תנו העם בעני מצרים גם | האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעני עבדיך-פרעה ובעני העם: ויהב יי. ית עמא לרחמי בעני מצראי. אף גיברא משה. רב לחדא

בארעה מצרים. בעני עבדיך-פרעה ובעני עמא: ס

ג (רכיעי) ד ויאמר משה בְּהֵא אָמַר יְהוָה בְּחִזֶּת הַלִּילָה אֲנִי יוֹצֵא בַּתּוֹךְ מִצְרַיִם: ואמר משה. בדננו אמר יי. בפלגות ליליא. אנה מהתגליל בנו מצרים: ה ומית בֶּלְכֹּר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מבכור פרעה הישב על-בֵּסָא עד בְּכֹור הַשְׁפָחָה אֲשֶׁר אַחֲר הַרְחִים וְכֹל בְּכֹור בְּהַמִּה: יימות כל בוכרא בארץם מצרים. מבוכרא פרעה דעתיד למוח על כורסי מלכותיה. עד בוכרא באמתא. דבתר (ס"א דבבית) רחיא. וכל בוכרא הבעריא. ויהיתה צעקה גָּדוֹלָה בְּכָל-אָרֶץ מצרים אשר בָּמָהוּ לֹא נָהִית וּבָמָהוּ לֹא תִּסְף: ותהי. צוחטא רבתא בכל ארעה מצרים. דכotta לא חות. ודכotta לא תוסיה. וילכל בני ישראל לא יחריז-בלב לשנו למאיש ועד-בְּהַמִּה לְמַעַן תְּדֻעָן אֲשֶׁר יְפָלָה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: ולכל בני ישראל לא ינוק בלבא בלישניה למוח. למאנשא ועד בעירא. בדיל הדடעון. דינפריש יי. בין מצראי ובין ישראל ח וירדו בֶּלְעַבְדִּיךְ אֶלְהָאֵלִי וְהַשְׁתַּחוּוּלִי לְאָמַר צָא אַתָּה וּבָלְהָעֵם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיךְ וְאַחֲרֵיךְ אִצָּא וַיֵּצֵא מַעַם-פְּרָעָה בְּחַרְיָאָרִי: וַיַּחֲתוּן בְּלַעַד אֶלְיוֹן לֹתִי וַיַּבְעֹן מני למימר. פוק את וכל עמא דעמך. ובתר בן אפוק. ונפק מלות פרעה בתקור רגוא ס ט ויאמר יהוה אל-משה לא-ישמע אליום פרעה לםען רבות מופתיה בארץ מצרים: ואמר יי למשה. לא יקביל מנגנון פרעה. בדיל לאסגאה מופתי בארץ מצרים. ומשה ואחרן עשו את-בל-המפתים האלה לפניהם פרעה ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא-שלח את-בניך-ישראל מארצוו: משה ואחרן. עבדו. ית בל מופתיא האלוין קדם פרעה. ותקיר יי ית לבא דפרעה. ולא שלח ית בני ישראל מארעיה: ס

ד יב ויאמר יהוה אל-משה ואלה-אחרן באָרֶץ מִצְרַיִם לְאָמָר: ואמר יי למשה ולאחרן. בארץ מצרים למימה: ב הַחֲדֵשׁ הַזֹּה לְכָם רָאשׁ חֲדָשִׁים רָאשׁוֹן הוּא לְכָם לְחֲדֵשִׁי הַשְׁנָה: רְחָא הַדִּין. לְכֹזֶן רְיֵשׁ יְרָחָא. קְדֻמִּי הוּא לְכֹזֶן לְרִיחֵי שְׁתָא: ג דְּבָרוּ אֶל-בֶּלְעַד-תְּחִזְקָה יִשְׂרָאֵל לְאָמַר בְּעָשָׂר לְחֲדֵשׁ הַזֹּה וַיַּקְהֵל לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבִתְּאָבָת שֵׁה לְבִתְּה: מלילנו. עם כל בנטה דישראל למימה. בעשרה לירחא הדרין. ויסבון להזון. אבר. אמר לבית אבא אמרא לביתה: ד ואס-ימעט הבית מהיות משה. וילקח הוא ושבנו הקרב אל-ביתו במקסט נפשת איש לפוי אכלו תכשו על-השחה: ואמ זעיר ביתא מלאתמנאה על אמרא. ויסב הוא. וшибבה. וקריב לביתיה במנין נפשתא. גבר לפום מיכליה. תתרמן על אמראן. ה שֵׁה תְּמִים זכר בז-שנה יהיה לכם מז-הקבושים ומז-העזים תקחו: אמר שלים. ذכר בר שתיה יהי לכזון. מז אמריא ומז בני עזיא תשביון:

וְהִיא לְכֶם לְמִשְׁמָרָת עַד אַרְבָּעָה עֹשֶׂר יוֹם לְחֶדֶש הַזֶּה וְשַׁחְטוּ אֹתָו בֶּל קְהֻלַּעַדְתִּי שֵׁרָאֵל בֵּין הַעֲרָבִים: וַיְהִי לְכֹזֵן לְמִטְרָא. עַד אַרְבָּעָת עֹשֶׂר. יוֹמָא לִירְחָא הַדִּינָה. וַיַּבְסֹׂזֵן יְתִיה. בְּלָקְהָלָא בְּגַשְׁתָּא הַיְשָׁרָא בֵּין שְׁמְשָׁיאָן, וְלַקְהָלָמְזָדָם וְנַתְנוּ עַל-שְׁתִּי הַמְּזִוִּזָּת עַל-הַמְּשֻׁקּוֹף עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר-יָאַכְלוּ אֹתָו בְּהָסָה: וַיַּסְבֹּזֵן מִן דָמָא. וַיַּתְנוּן. עַל תְּרֵין סְפִיאָה עַל-שְׁקָפָא. עַל בְּתִיאָה. הַיְכֹלוּ יְתִיה בְּהַזָּה חַוְאַכְלוּ אַת-הַבְּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה צְלִי-אָשׁ וְמִצּוֹת עַל-מְרֹרִים יָאַכְלוּ הוּא וַיַּכְלוּ יְתִיה בְּשָׂר בְּלִילָה הַדִּינָה. טַי נֹר וְפֶטֶר. עַל מְרֹרִין יְכֹלְפִיהָן טַאַל-תַּאַכְלוּ מִמְּפֹנוֹ נָא וּבְשָׂל מְבָשֵׁל בְּמִים כִּי אַס-צְלִי-אָשׁ רַאֲשׁוֹ עַל-כְּרָעִיוֹ עַל-קְרָבוֹן לְאַתְּכַלּוּ מִנְיָה בְּדִחָה. וְאַף לְאַבְדָּבְשָׁא מִבְּשָׁל בְּמִיאָה. אַלְהֵין טַי נֹר. רִישָׁה עַל בְּגָעוֹהִי עַל גְּנִיהָן, וְלֹא-תֹתְתִּירָה מִמְּפֹנוֹ עַד-בְּקָר וְהַנְּתָר מִמְּפֹנוֹ עַד-בְּקָר בְּאַש תְּשָׁרְפָּה וְלֹא תְשָׁרְוָן מִנְיָה עַד צְפָרָה. וְדִישְׁתָּאֵר מִנְיָה. עַד צְפָרָא בְּנֹרְאָה תִּקְדוֹן יָא זְכָהָתָאַכְלוּ אֹתָו מִתְנִיכָּם חֲגָרִים נְעָלִיכָּם בְּרָגְלִיכָּם וּמְקָלִיכָּם בְּיַדְכָּם וְאַכְלָתָם אֹתָו בְּחַפְזוֹן פֶּסֶח הָוָא לִיהְוָה: וְכָרְדִּין תִּכְלֹונֵן יְתִיה. חַרְצִיכָּן יְהוָן אָסִירִין. מְסִגְיכָּן בְּרָגְלִיכָּן. וְחוֹטְרִיכָּן בְּיַדְכָּן. וְתִכְלֹונֵן יְתִיה בְּבִילָהוּ פֶּסֶחָה הָוָא קָדָם יְיָ יְבִיעָרְתִּי בְּאֶרְץ-מִצְרָיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהַבִּיתִי בְּלִבְכּוֹר בְּבִילָהוּ מִצְרָיִם מְאָדָם וְעַד-בְּהַמָּה וּבְכָל-אֱלֹהִי מִצְרָיִם אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁפָטִים אַנְגִּילִי יְהוָה: וְאַתְּגָלִי בְּאֶרְעָא דְמִצְרָיִם בְּלִילָה הַדִּינָה. וְאַקְטּוֹל בְּלִבְכּוֹר בְּאֶרְעָא דְמִצְרָיִם. מְאַנְשָׁא וְעַד בְּעִירָה. וּבְכָל טָעוֹת מִצְרָיִם, אַעֲבִיד דִּינֵּינוּ אָנָּא יְיָ יְהִיא הַדָּם לְכָם לְאַת עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר אַתָּם שָׁם וְרָאִיתִי אַת-הַדָּם וּפְסַחְתִּי עַלְכָם וְלֹא-יְהִי בָּכָם נָגֵר לְמִשְׁחָה בְּהַבְּתִי בְּאֶרְץ מִצְרָיִם: וַיְהִי דָמָא לְכֹזֵן לְאַת. עַל בְּתִיאָה אַתְּהוּנָה תִּפְנֵן. וְאַחֲרֵי יְתִיה דָמָא. וְאַחֲרֵי עַלְיכָן מוֹתָא לְחַבְלָא. בְּמִקְטָלִי בְּאֶרְעָא דְמִצְרָיִם; יְד יְהִיא הַיּוֹם הַזֶּה לְכָם לְזִבְרוֹן וְחַגָּתָם אֹתָו תָּג לִיהְוָה לְדִרְתֵּיכָם חֲקָת עֹלָם תְּחַגֵּה הָוָה וַיְהִי יוֹמָא הַדִּינָה לְכֹזֵן לְדוֹכְרָנָה. וְתִיחַגֵּן יְתִיה חָגָא קָדָם יְיָ. לְדִרְיכָן; קִים עַלְמ תִּיחַגְמִיהָן; ט שְׁבָעָת יְמִים מִצּוֹת תַּאֲכִלוּ אֲך בְּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן תְּשִׁבְבִּיתוּ שְׁאַר מִבְּתִיכָם כִּי | בְּלָא-אֲכֵל חַמֵּץ וְגַרְבָּתָה הַנְּפָשָׁה הָוָא מִיְשָׁרָאֵל מִיּוֹם הַרְאָשׁוֹן עַד-יּוֹם הַשְׁבָעָה: שְׁבָעָה יוֹמִין פְּטִירָה תִּכְלֹו. בָּרָם בְּיוֹמָא קָדְמָה. תִּבְטְּלוּ חַמְרָא מִבְּתִיכָן. אֲרִי בְּלִבְכּוֹל חַמְרָא. וַיַּשְׁתַּחַצֵּי. אֲנָשָׁא הָוָא מִיְשָׁרָאֵל. מִיּוֹמָא קָדְמָה עַד יוֹמָא שְׁבִיעָה; ט וּבְיוֹם הַרְאָשׁוֹן מִקְרָא-קָדֵש וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעָה מִקְרָא-קָדֵש יְהִיא לְכָם בְּלָמְלָאָה לֹא-יַעֲשֵׂה בָּהָם אֲך אֲשֶׁר יָאַכֵּל לְבָל-נְפָשָׁה הָוָא לְבָל-וּעְשָׂה לְכָם: וּבְיוֹמָא קָדְמָה מַעֲרָע קָדִיש. וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָה מַעֲרָע קָדִישָׁה. הָוָא בְּלַחְזֹודָה יְתִיעָבֵד לְכֹזֵן:

וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־הַמִּצְוֹת בַּי בָּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הַזְּعָמָתִי אֶת־צְבָאותֵיכֶם מִארֶץ מִצְרָיִם וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדָרְתֵיכֶם חֲקַת עֹלֶם: וַתַּטְרוּ יְת פְּטִירָא אֲרִי בְּכָרְנוּ יוֹמָא הַדִּין אֲפִיקִית יְת חַלְיכָנָן מִארֶץ דְמִצְרָיִם וַתַּטְרוּ. יְת יוֹמָא הַדִּין לְדַרְיכָנָן קִים עַלְמָן יְת בְּרָאָשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחַדְשָׁה בְּעֵרֶב תַּאֲכַלְוּ מִצְתָּה עַד יוֹם הַאַחַד וְעַשְׂרִים לְחַדְשָׁה בְּעֵרֶב: בְּגִיסָּן בְּאַרְבָּעָת עָשָׂר יוֹמָא לִירָחָא בְּרֶמְשָׁא. תִּכְלֹן פְּטִירָא. עַד יוֹמָא חַד וְעַשְׂרִין לִירָחָא בְּרֶמְשָׁא יְת שְׁבָעָת יְמִים שֶׁאָר לֹא יִמְצָא בְּבַתִּיכֶם כִּי בְּלַאֲכָל מִחְמָצָת וְגַדְרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִעְדָּת יִשְׂרָאֵל בְּגַר וּבְאוֹרָה הָאָרֶץ: שְׁבָעָא יוֹמִין חַמְרָא. לֹא יִשְׂתַּכְחַ בְּבַתִּיכָוּן אֲרִי בְּל דִיְבוֹל מִחְמָעָא וַיְשַׁתִּיצְיָה אֲנָשָׁא הַהוּא מִבְּנַשְׁתָא דִישְׁרָאֵל בְּגַוְרָא וּבְצִיבָא דָאָרָעָא בְּל־מִחְמָצָת לֹא תַאֲכַלוּ בְּכָל מִזְבְּתִיכֶם תַּאֲכַלְוּ מִצְוֹת: בְּל מִחְמָא לֹא תִכְלֹן בְּכָל מִזְבְּנִיכָוּן תִּכְלֹן פְּטִירָא פ

ה (חמשי) כָּא וַיָּקֹרֶא מֹשֶׁה לְכָל־זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִשְׁבָּבוֹ וְקָחוּ לְכֶם צָאן לְמִשְׁפָּחָתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפְּסָחָה וְקֹרֵא מֹשֶׁה לְכָל סְבִי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְהּוּן אֲתָּנְגִידָו וְסַבּוּ לְכֹונָן מִן בְּנֵי עֲנָא לְזֹרְעִיתְכָוּן וְכַיּוֹטְפָחָן כְּב וְלִקְחָתָם אֲגַדָּת אַזְוֹב וְטַבְלָתָם בְּהָם אֲשֶׁר־בְּסָר וְהַגְּעַתָּם אֶל־הַמְּשֻׁקּוֹר וְאֶל־שְׁתִּי הַמְּזוֹזָות מִזְדָּהָם אֲשֶׁר־בְּסָר וְאַתָּם לֹא תִּצְאִוּ אִישׁ מִפְּתָח־בֵּיתְךָ וְעַד־בְּקָרָה וְתַסְבּוּ אָסְרָת אַיוֹבָא וְתַטְבִּלוּן בְּדָמָא דְבָמְנָא וְתַהֲזִוּ לְשִׁקְפָּא וְלַתְרִינָה סְפִיא. מִן דָמָא דְבָמְנָא וְאתָתוֹן לֹא תַפְקִיעַן אֲנָשָׁמְתָרָע בִּיתְהָה עַד צְפָרָא כְּד וְעַבְרָה יְהוָה לְנִגְעָה אֶת־מִצְרָיִם וְרָאָה אֶת־הָדָם עַל־הַמְּשֻׁקּוֹר וְעַל שְׁתִּי הַמְּזוֹזָות וְפֵסָח יְהוָה עַל־הַפְּתָח וְלֹא יִתְן הַמְּשָׁחִית לְבָא אֶל־בַּתִּיכֶם לְנִגְעָה וַיַּתְגִּלֵּי יְיָ לִמְמָחִית מִצְרָאֵי וַיְחִי יְת דָמָא עַל שִׁקְפָּא וְעַל תְּרִין סְפִיא. וַיְחִי יְיָ עַל תְּרָאָה וְלֹא יִשְׁבּוּק מַחְבָּלָא לְמַיְעֵל לְבַתִּיכָוּן לִמְמָחִית יְת דָמָא עַל שִׁקְפָּא וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחַק־לֹא וְלִבְנִיה עַד־עוֹלֶם: וַתַּטְרוּ יְת פְּתָגָמָא הַדִּין לְכָנָן וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־הַעֲבָדָה הַזֶּה תְּזִהֵר בְּיַד־תְּבָאָו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתְן יְהוָה לְכֶם כַּאֲשֶׁר דָבָר וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־הַעֲבָדָה הַזֶּה תְּזִהֵר בְּיַד־תְּבָאָו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתְן יְהוָה לְכֶם כַּאֲשֶׁר דָבָר פּוֹלְתָנָא הַדִּין ט וְהִיא כִּי־יָאָמְרוּ אֶלְיכֶם בְּגִינְיכֶם מִה הַעֲבָדָה הַזֶּה תְּלִיכָוּן וְהִיא יִמְרָא פּוֹלְתָנָא הַדִּין לְכָנָן ט וְאָמְרַתֶּם זֶבֶח־פֵסֶח הוּא לִיהוָה אֲשֶׁר פֵסֶח עַל־בַּתִּי לְכָנָן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרָיִם בְּנֵגְפָּו אֶת־מִצְרָיִם וְאֶת־בַּתִּינוּ הַאֲיָל וְיִקְדֵּם הָעָם וַיְשַׁתְּחַווּ וַיִּמְרֹון דִּיבָח תִּסְחָה קָדָם יְיָ דָחָס עַל בַּתִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרָיִם כְּד מִחְא יְת מִצְרָאֵי וְיִת בְּתָנָא שִׁיזְבָּה וְכָרָע עַמָּא וְסִגְדָּה כְּה וְיִלְכֹּו וְיִעָשֹׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַשְׁר צָוָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶחָרֶז בְּנֵי עַשׂ וְאֶזְלָה וְעַבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַא דְפָקִיד יְיָ יְת מֹשֶׁה וְאֶחָרֶז בְּנֵי עַבְדָה ס

(ששי) נט ויהי | בְּחֵץ הַלִּילָה וַיְהִי הַבָּה כֹּל־בָּכֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכָר פְּרֻעָה הַיֹּשֵׁב עַל־בֵּסָאֽו עד בָּכֹר הַשְּׁבֵי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבָּר וְכֹל בָּכֹר בְּהַמִּהְמָה: וַיְהִי בְּפִלְגּוֹת לִילִיא. וַיְהִי קָטָל בְּלִבְכָּרָא בָּאָרֶץ דְּמִצְרַיִם. מִבְּכָרָא דְּפִרְעָה הָעִתִּיד לְמַתָּב עַל בָּרוּסִי מִלְכֹוֹתָיה. עד בְּכָרָא דְּשְׁבֵיָא. דְּבֵבִית אָסִירִי. וְכֹל בְּכָרָא דְּבָעֵירָא; ל וַיְקַם פְּרֻעָה לִילָה הַוָּא וְכֹל־עֲבָדָיו וְכֹל־מִצְרַיִם וְתַהֲי צַעַקָּה גְּדוֹלָה בָּמִצְרַיִם בַּיְמֵין בֵּית אֲשֶׁר אַיִן־שָׁם מִתְּנִשְׁאָר מִתְּנִשְׁאָר פְּרֻעָה בְּלִילִיא. הַוָּא וְכֹל עַבְדוֹתָיו וְכֹל מִצְרַיִם. וְהָוֹת צַחַתָּא רְבָתָא בָּמִצְרַיִם. אֲרִי לִית בֵּיתָא תִּמְזְנָה. דְּלָא הַוָּה בֵּיתָה מִתְּנִשְׁאָר לא וַיְקַרְא לִמְשָׁה וְלְאַהֲרֹן לִילָה וַיֹּאמֶר קְוִימָיו צָאוּ מִתְּזָה עַמְּךָ גַּם־אַתָּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִבְבוֹ עַבְדוֹ אֶת־יְהֹוָה בְּדָבְרָכָם: וְקָרָא לִמְשָׁה וְלְאַהֲרֹן בְּלִילִיא. וַיֹּאמֶר קְוִימָיו פְּוקָד מִגְּזָעָמָי. אֲרִי אַתְּנָז אֶרְבִּנָה יִשְׂרָאֵל. וַיֹּזְלִילָה פְּלוּחוֹ קָרְדָם יי' בַּמְּאָה דְּהַוִּיתָז אָמְרִינָז; לְבָגַם־צָאָנְכָם גַּם־בְּקָרְכָם קָחָו בְּאַשְׁר דְּבָרְתָם וְלִבְבוֹ וְבְרָכְתָם גַּסְ-אָתָי: אֲרִי עַנְכָּז אֶרְבִּיכָז דְּבָרוֹ (ס"א דְבָרוֹ). בַּמְּאָה דְּמִלְלָתוֹן וַיֹּזְלִילָה וְצָלָז אֶרְבִּלְעָז עַלְעָז לְגַז וְתַחַזְקָמִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהְר לְשָׁלְחָם מִזְ-הָאָרֶץ כִּי אָמָרָו בְּלִגְנוֹ מִתְּיָסָם: וְתַקְיִפוּ מִצְרַיִם עַל עַמְּאָה. לְאוֹתָה לְשָׁלְחוֹתָהּ מִן אָרָעָה. אֲרִי אָמָרָו בְּוּלְנָא מִתְּיָזָן לְדָז וַיֹּשָׁא הָעָם אֶת־בָּצָקָו טָרָס יְחִמְזָעָמָשָׁרָתָם צְרָתָב שְׁמַלְתָּם עַל־שְׁבָמָם: וְנַטְלָל עַמְּאָה. יַת לִישְׁהָזָן עַד לְאָחָמָע. מַזְתָּר אֲשֹׁוֹתָהָז: צְרִיר בְּלִבְוִישָׁהָז עַל בְּתִפְיוֹזָן לְהַוְּנִי יִשְׂרָאֵל עַשְׂוָה בְּדָבָר מִשְׁהָז וַיֹּשְׁאָלָז מִמִּצְרַיִם בְּלִי־כָּסָף וְכָלִי זְהָב וְשְׁמַלְתָּה: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדוּ בְּפִתְגָּמָא דְּמִשְׁהָז. וְשָׁאַלְוּ מִמִּצְרַיִם. מְנִין דְּכָסָף: וְמְנִין דְּדָהָב וְלִבְוּשָׁז: לו וַיְהִי נָתָן אֶת־חַנּוּ הָעָם בְּעֵינִי מִצְרַיִם וַיְשָׁאַלְוּ אֶת־מִצְרַיִם: וַיְיַהְבֵּר יְתַעְמָא לְרַחְמִין. בְּעֵינִי

מִצְרַיִם אֲשָׁאַיְלָגָונָג. וּרְזָקִינוּ יְתַמְּרִים; פ

וְזַי וַיְסַעַּד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרְעָמְסָס סְקָתָה בְּשִׁשְׁ-מִיאָות אַלְפִּי רַגְלִי הָגָרִים לְבַד מִטְּרָה: וְנַטְלָל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל. מִרְעָמְסָס לְסָכוֹת. בְּשִׁית מָהָא אַלְפִּין גּוּבָּרָא. רַגְלָה בָּר מַטְפָּלָא; לְה וְגַם־עֲרָב רַב עַלְהָ אַתָּם וְצָאָן וְבָקָר מִקְנָה בְּבָד מָאָדָז: וְאֲרִי נִכְרָאֵין סָגִיאָז סְלִיקָו עַמְּהָז. וּעֲנָא וְתָזָרָי בְּעִירָא סָגִיא לְחַדָּא; טָל וַיָּאָפוּ אֶת־הַבָּצָק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצְוֹת כִּי לְאָחָמָע בְּיַגְרָשִׁי מִמִּצְרַיִם וְלֹא יְכָלָז לְהַתְמָהָמָה וְגַם־צָדָה לְאָעָשָׂו לְהָמָס: וַיָּאָפוּ יְתַעְשָׂא הַאֲפִיקוּ מִמִּצְרַיִם. גְּרִיאָז פְּטִירָז אֲרִי לְאָחָמָע. אֲרִי אַתְּרָכוּ מִמִּצְרַיִם. וְלֹא יְכָלָז לְאַתְּעָבָבָא. וְאֲרִי זָוִידָז לְאַבְּהָז כְּמוֹשֵׁב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יְשָׁבָו בָּמִצְרַיִם שְׁלָשִׁים שְׁנָה וְאַרְבָּע מִיאָות עַבְדוּ לְהָזָן: וְמוֹתָב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל. דִּיתְבִּבוּ בָּמִצְרַיִם. אַרְבָּע מָהָא וְתִּלְתִּין שְׁנָיָז מָא וַיְהִי מַקְזָז שְׁלָשִׁים שְׁנָה וְאַרְבָּע מִיאָות שְׁנָה וַיְהִי בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יְצָאוּ בְּלִי־צְבָאות יְהֹוָה מִאָרֶץ מִצְרַיִם: וְהָוֹת מִסּוֹר אַרְבָּע מָהָא וְתִּלְתִּין שְׁנָיָז. וְהָוֹת בְּכָרְנוֹ יוֹמָא הַדִּין. נַפְקוּ בְּלִילִיא דִּי מָאָרָעָה דְּמִצְרַיִם;

מב ליל שָׁמְרִים הוּא לְיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא הַלִּילָה הַזֹּה לְיהוָה שָׁמְרִים לְכָל־בָּנִי יִשְׂרָאֵל לְדָرֹתָם: לְלִיל נָטֵר הוּא קָדֵם יי'. לאפקותהן מארעה מצרים. הוא לילא חדין קדם יי'. נטיר, לכל בני ישראל לדריהן פ

מג ויאמר יהוה אל-משה ואהרן זאת חקkt הפסח כל-בָּנִי נְכָר לְאַ-יָּאָכֵל בָּז: ואמר יי' למשה ואהרן דא גוירת פסחא. כל בר ישראל הישתמד לא יכול ביהן מיד וככל עבד איש מקנת-כשר ומלהתא אותו איז יאכל בו: וכל עבד גבר זבון בספא. ותגער יתיה. בין יכול ביהן מה תושב ושכיר לא-יאכל בו: תותבא וגירה לא יכול ביהן מו בב' א' אחד יאכל לא-תוציא מז-הבית מז-הבשר חוץה ויעצם לא תשברוב'ו: בחבוקא תרא תאכל לא תפkoן מו ביתא. מן בשרא לברא. וגרמא לא תתרז ביהן מו בל-עדת ישראל יעשו אתו: כל בנטה דישראל יעבור יתיהן מה וכידיגור אתה גדר ועשה פסח ליהוה המול לו בל-זבר איז יקרב לעשתו והיה באורה הארץ וככל-ערל לא-יאכל בו: וארי תגיר עמכון גוירא. ויעביר פסחא קדמ יי'. מגור ליה כל דכורא. ובכו יקרב למעדיה. ויהי ביציבי ארעה. וכל ערלא לא יכול ביהן מט תורה אחית היה לאורה ולגר הגר בתוככם: אוריתא חדא. תה ליאביבא. ולגירא דיתגירון ביגיכו: ויעשו בל-בָּנִי יִשְׂרָאֵל בְּאֲשֶׁר צוָה יְהוָה אֶת-מִשְׁׁה ואות-אהרן כו עשו: ועבדו כל בני ישראל. כמו דפקיד יי'. ית משה וית אהרן כו עבדו ס נא ויהי בעצם היום הזה הוציא את-בָּנִי יִשְׂרָאֵל מִאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-צְבָאָתָם: והוה. בכרן יומא הדין. אפיק יי'. ית בני ישראל מארעה מצרים על חיליהן פ

ז (שביעי) יג א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומיליל יי' עם משה למיינה בקדש-לי. בל-בָּכָר פְּטַר בל-רְחָם בְּבָנִי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבָהָמָה לֵי הַוָּא: אַקְדִּיש קְדֻשָּׁי בְּלִבְכָּרָא. פתח כל ולדא בני ישראל. בנשא ובבעירא. דילו הווא: ג ויאמר משה אל-העם זכorder את-היום הזה אשר יצאתם ממצריים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מארע מזיה ולא יאכל חמץ: ואמיר משה לעמאנ. הו דכריין. ית יומא הדין דנקהנו ממצרים מבית עבדותא. ארי בתקוף יד. אפיק יי'. יתכון מכא. ולא יתאכל חמץ: ר היום אתם יצאים בחדש האביב: יומא דין אתון נפקין. בירחא דאביבא ה יהי כידיביאך יהוה אל-ארץ הבקענין והחתני והאמורי והחמי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לחתת לך ארץ זבת חלב ודקש ועבדת את-הعبدת הזאת בחדש הזאת:

ויהי ארי יעילך ז. לא רע בגענאי. וחתאי ואמוראי וחותאי ויבוסאי. דקויים לאבהתך למפטן לך. ארע. עבדא חלב ודבש. ותפלח. ית פולחנא הדא בירחא הדין; ו שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהודה; שביעא יומין תיכול פטירא. וביום שבעה, תנא קדם זין, מצות, יאכל את שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר בכל-זבל זה; פטירא יתאבל. ית שביעא יומין. ולא יתחז לך חמיע. ולא יתחז לך; חמיר בכל תחומי; חזה גודת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לך, ביצת ממצרים; ותחזי לברך. בימא ההוא למימר. בדיל הדא. עבד זי ליא, במפקי ממצרים; טזיה לה לאות על-ידך ולזברון בין עיניך למען היהת תורת יהוה ביד חזקה הוזאך יהוה ממצרים; ויהי לך לאת על-ידך. ולרבון בין עינך. בדיל. דתהי, אוריתא די בפומר. ארי ביד תקיפה. אפקד זי ממצרים; יושמרת את-החקה הזאת למועדה מימים ימימה; ותטר. ית קימא הדין בומניה, מזמנן למומן פיא זיהיה ביבאהך יהוה אל-ארץ הבנאי באשר נשבע לך ולא-בתיך נתנה לך; ויהי. ארי עילנד זי לא רע בגענאי. بما דקויים לך ולא-בהתך; ונתנה לך; ובהברת כל-פטר-רחם ליהוה וכל-פטר | שוגר בהמה אשר יהיה לך חוברים ליהודה; ותuper בפתח ולדא קדם זין. וכל-פתח ולד בעירא. דיהון לך; דכריין תקפייש קדם זין יג וכל-פטר חמור תפחה בשעה ואס-לא תפחה וערפתו וכל בכור אדם בבעיך תפוחה; וכל בוכרא דחומר תפrik באמרה. ואס לא תפוק ותקפה. וכל בוכרא האנשא; בבנך תפוק; (פטיר) יד זיהיה ביד ישאלך בנך מחר לאמור מה-זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים; ויהי. ארי ישאנך ברך. מחר למימר מא דא. ותימר ליה. בתקור יד. אפקנא זי. מצרים מבית עבדותא צו זיהי ביה-הקשה פרעה לשלהינו זיהרג יהוה כל-בכור הארץ מצרים מבכר אדם ועד-בכור בחמה על-פנ אני זבח ליהודה כל-פטר רחים חוביים וכל-בכור בני אפקה; והוה. בד אקש פרעה לשלהותنا. וקטל זי כל בוכרא הארץ מצרים. מבוכרא האנשא ועד בוכרא דבעירא. על צו אנא דבח קדם זין. כל-פתח ולד דכריין. וכל בוכרא בני אפרוקן; צו זיהיה לאות על-ידך זיהרג ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים; ויהי לאת על ידך. ולתפלין בין עינך. ארי בתקור יד. אפקנא זי ממצרים; ס

קיו פיסוקים, הلال סימן.